

هر ماه سه میلیون بشکه می‌شد، یعنی رقمی در حدود ۱٫۵ کشتی VLCC. بنابراین نخست ظرفیت مصرف میعانات را اضافه کردیم و در گام دوم صادرات میعانات گازی را افزایش دادیم.

قیمت نفت و میعانات گازی تقریباً یکی است. در بودجه هم نفت و میعانات گازی و خالص گاز صادراتی است. اینها ارقام بودجه‌اند. نفت و میعانات هم که تحریم است و شبیه هم هستند؛ نفت که نمی‌خرند، میعانات گازی هم نمی‌خرند. اما نه تنها مصرف داخلی میعانات گازی را افزایش دادیم، بلکه صادرات میعانات گازی را هم دو تا سه برابر کردیم.

از آن طرف هم خوراک مصرفی میعانات گازی را برای پالایشگاه‌ها، پتروشیمی و مینی ریفاینری‌ها افزایش دادیم. کار کشنگ دیگری هم که کردیم، با پتروشیمی‌ها قرارداد بستیم تا میعانات گازی به نرخ مناسب به آنها بدهیم و آنها هم به ما Heavy End بدهند. آنها از ما میعانات گازی می‌گرفتند و تولید بیشتری هم انجام دادند. از آن سو، هوی‌اند (برش سنگین میعانات گازی) تولیدی‌شان را در مخازن نیروگاهی به عنوان سوخت دوم ذخیره کردیم. این هم کار خیلی خوبی بود. در نهایت تولید میعانات گازی امسال بیشتر از پارسال هم شد اما نه تنها ذخیره‌ای به روی آب اضافه نکردیم، بلکه تا امروز ۲۰ میلیون بشکه از میعانات گازی روی دریا را هم استفاده کردیم و کشتی‌هایش را آزاد کرده‌ایم.

یعنی نه تنها از آن مجوزهایی که برای اضافه کردن کشتی گرفتید، استفاده نشد، تازه یکسری کشتی هم آزاد شد؟

بله. اصلاً کشتی اضافه نکردیم. دغدغه سران محترم سه قوه هم بودند؛ سؤال آنها این بود که تا چه موقع می‌خواهید بروید و کشتی بخرید که میعانات گازی را روی آب اضافه کنید؟ کل خلیج فارس را می‌خواهید پر از کشتی میعانات گازی کنید؟ بنابراین ما نه تنها چیزی به میعانات گازی ذخیره شده اضافه نکردیم بلکه سراغ ذخایرمان هم رفتیم یا در داخل مصرف کردیم یا آن را صادر کردیم و تولید گاز را هم کاهش ندادیم. خوشبختانه همه اینها از لطف پروردگار عالم و توسل به ائمه اطهار (ع) بود.

به نظر می‌رسد که در چند ماه اخیر تلاش‌های زیادی برای تقویت دیپلماسی انرژی انجام شد و برخی نیز به نتیجه رسید. در این مدت چه

که گاز را به پیک تولیدش می‌رسانیم، مثلاً به یک میلیارد مترمکعب در روز، همزمان نهایت تولید میعانات گازی را داریم. تولید LPG، پروپان و بوتان و سایر محصولات نیز در حداکثر است. سال‌های گذشته که به این مشکل خورده بودند، مدام آمدند روی کشتی‌ها و روی آب میعانات گازی را ذخیره کردند و چون فروش صادرات نفت و میعانات گازی هم تحریم و مشکل بود، به همین لحاظ مدام حجم این ذخایر میعانات گازی روی آب زیاد شد. لذا آقای زنگنه چند باری مصوبه گرفته بود که کشتی‌ها را اضافه کند، تا کشتی‌ها روی آب میعانات گازی ذخیره کنند. سال گذشته هم یکی از چالش‌هایی که در تولید گاز داشتند، همین میعانات گازی بود. چراکه تولید به جایی می‌رسد که دیگر جا برای ذخیره وجود ندارد. از این‌رو هر قدر که توانسته بودند، ذخیره کرده بودند و نهایتاً وقتی که امکان ذخیره نبود، تولید گاز را کم کرده بودند. چرا؟ چون می‌گویند میعانات گازی را چه کار کنیم. این اتفاق افتاده بود. ما هم به تبعش مکاتباتی با سران سه قوه داشتیم که آنها هم موافقت کردند؛ طی جلسات مختلفی که رفتیم مجوز به ما دادند. پیگیر همان درخواست دوره قبل که یعنی ۱۲ تا کشتی VLCC که هر کدامش دو میلیون بشکه ظرفیت دارد، شدیم که ما هم میعانات گازی را به مرور روی آب ذخیره کنیم. میلیون‌ها بشکه میعانات گازی روی آب داشتیم. رفتیم و مجوزها را هم گرفتیم که همان روال قبل را برویم. اما به دنبال این افتادیم که راهکار دیگری پیدا کنیم. بالاخره تا چه موقع مدام می‌خواستیم کشتی بخریم و روی آب ذخیره کنیم؟ آیا برنامه‌واره دیگری نداشتیم؟ در این راستا، خوشبختانه یکی از اقدامات خیلی خوبی که انجام شد، بحث افزایش مصرف میعانات گازی در کشور بود. می‌دانید که ۸۶۰-۸۵۰ هزار بشکه ظرفیت تولید میعانات گازی است. یکسری از پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها هم خوراکشان میعانات گازی است، مثل پتروشیمی نوری، پتروشیمی بوعلی و پالایشگاه ستاره خلیج فارس. روی این بخش تمرکز کردیم و مذاکراتی داشتیم، دوستان اصلاحاتی روی فرایند پالایشگاه‌ها و پتروشیمی‌ها و بسیج کردن پالایشگاه‌های کوچک با ظرفیت‌های ۷ تا ۱۰ هزار بشکه یا همان مینی ریفاینری‌ها انجام دادند و همه ظرفیت‌ها را بسیج کردیم. یعنی یکی از اقدامات خوب این بود که ظرفیت مصرف میعانات در کشور را افزایش دادیم. روزی ۱۰۰ هزار بشکه هم افزایش دادیم که پایان

قابل توجهی بدون استفاده مانده بود، در اولویت یک قرار دادیم و در همان ماه‌های اول فعالیت اقدامات لازم انجام شد. اتمام تعمیرات نکته خیلی مهمی بود که انجام دادیم. با انجام این تعمیرات، شاهد بودید که امسال برای اولین بار میزان برداشت گاز از میدان پارس جنوبی از ۷۰۰ میلیون مترمکعب در روز عبور کرد و به عدد ۷۰۵ میلیون مترمکعب گاز رسید که در واقع رکورد بالاترین برداشت از این میدان بود. می‌دانید که حدود ۷۰ درصد تولید گاز کشور هم از میدان پارس جنوبی اتفاق می‌افتد. بنابراین در بعد عرضه، با برنامه‌ریزی‌ها، انجام تعمیرات، بازسازی و نوسازی و بالاخره کارهای فنی در پالایشگاه‌ها و توسعه میادین و چاه‌ها و خطوط لوله انتقال، خیالمان راحت شد که با حداکثر ظرفیتی که داریم، تولید گاز انجام می‌شود.

در مورد ۲۰۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری مورد نیاز صنعت نفت؛ فکر می‌کنید چطور می‌توان این سرمایه و تکنولوژی مورد نیاز را تأمین کرد؟

همانطور که اشاره کردم ما برنامه‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت، بلندمدت، چهار ساله و هشت ساله طراحی کرده‌ایم. اینکه می‌گوییم ۲۰۰ میلیارد دلار برای هشت سال است. طی هر سال با جریان سرمایه‌گذاری، عایداتش را سال به سال می‌توان دید تا که پیک آن پایان سال هشتم است و ان‌شاءالله به آن ظرفیت‌های مدنظر می‌توان رسید. در برنامه هفتم که هنوز تصویب نشده، موارد خوبی را در حوزه‌های نفت و گاز و پتروشیمی دیده‌ایم که ان‌شاءالله اگر تحقق پیدا کند، کشور می‌تواند از این منابع خدادادی به نحو مطلوب استفاده کند.

اشاره کردید که تولید گاز پارس جنوبی در زمستان امسال حداکثری بود. میعانات گازی همراه آن را چکار کردید؟

یادم است که آقای زنگنه روزی که در وزارتخانه جلسه تودیع و معارفه دوستان‌شان بود، به ما گفتند یکی از پاشنه‌های آشیل وزارتخانه، بحث میعانات گازی است. می‌دانید که در تولید نفت خام، اگر نفت شما را نخرند یا مشکلی ایجاد شود، راحت می‌توان دستور داد که چاه‌ها را ببندند و هیچ مشکلی هم ایجاد نمی‌شود، ولی در بحث تولید گاز، چون همراه گاز تولید میعانات گازی را داریم، این کار ممکن نیست. وقتی

این روزها می‌بینید که احداث خطوط لوله فرآورده‌های نفتی را در اولویت گذاشته‌ایم و قراردادها پیش را دنبال می‌کنیم تا از این مسأله انتقال تانکری سوخت نجات پیدا کنیم. طی ۲ تا ۳ سال آتی نیز ان‌شاءالله طوری عمل خواهیم کرد که دیگر نیازی به این همه تانکر نباشد

